

позната въ историята на никой народъ, тъй подействала върху младия и свободолюбивъ Костовъ, щото веднага въ главата му се загнѣздила идеята да напуснѣлъ родната земя, да прѣцапалъ „тихия бѣлъ“ Дунавъ и да намѣрялъ отдихъ, миръ и спокойствие за измѣчената си душа въ свободна Романия Тази идея той я съобщилъ на изповѣдника дѣдо духовникъ Архимандритъ Галактионъ Хилендарецъ и на приятеля и бившия си съученикъ Сава п. Хр. Кършовски съ писмо, което отнесалъ Никола Добревъ, който си идвалъ за нѣколко дни въ Елена. Свѣденията, дадени отъ Добревъ за свободния, сносния и спокоенъ животъ въ Романия, закрѣпили още по-вече тази